

Mandala a mag dala!

Főző Laura és Hack Anikó először keresett alkalmat, hogy a különböző technikával készülő mandalákat megmutassák Nagykanizsán. Főző Laura Zalaegerszegezen él, 4 gyermek édesanyja, természetgyógyászzal, gyögymasszázzsal foglalkozik amellet hogy egyre nagyobb hangsúlyt kap az életében az alkotás. Hack Anikó Nagykanizsán él, és szintén munka mellett egyfajta önkifejezési vágyat követve készíti selyem képeit. Mind ketten készítenek mandalákat megrendelésre is. A két alkotó a mandla festésével egy olyan életformára talált rá, ami által tartalmasabb életet tud élni, az adott körülmények között. A hiány a műveket életre hívó, megelőző állapota az alkotónak. Komplex és megfoghatatlan szorongássá szilárdul és még a kényelmesen berendezett életeteket is kikezdi mint a rozsdá, ha nem talál telítettségi állapotra. A városi környezet, vagy akár a városok kertvárosainak tekinthető falu, sem teher mentesíti az embert a civilizációs ártalmak alól. A stressz számunkra hiába természetes mint a technikai fejlődés követhetetlen gyorsulása, mégis elvégzi pusztító munkáját, miközben alkalmazkodni kényszeríti a lelkünket mindahhoz amihez alkalmazkodni a lélek számára pusztító. A hiány hiányt szül! Szokták mondani, és egy mókus kereket képzelek magam elé ahol a mókus kifulladásig hajszolhatja magát anélkül hogy célt érne. A kör ami nem mandala! És mi a kör, ha mandala? Az én anyai nagymamám 7 gyermeket nevelt fel és fohászai, mantrái voltak hogy a túléléshez szükséges energiát ne mások életerejéből merítse. Az élet különböző nehézségeinek megoldását a lélek megerősítésével kezdte. Ó Uram elégedett szívet adj nekem! Ha elégedettek vagyunk, úgy szabadulunk meg hiányainktól, hogy nem kerestük, csak megtaláltuk a belső telítettséget. Másképpen fogalmazva, a mandala festője kijelöl egy pontot, amit, feltölt saját életerejével és a gondolatok mókuskerekéből kiszabadítja elméjét. A természetes, harmonikus, belső közérzet fenntartásának eszközét találja meg így, miközben a világ teremtését ismétli, gyönyörködve az organikus és geometrikus, középpontból kiáradó formákban, színekben. Miközben elkészíti a mandalát és művével ezt a megtalált harmóniát közvetíti a világnak, nem csinál mást mint bizonyítja nekünk, akik a végtermékben gyönyörködünk, hogy lehetséges harmóniára lelni! Szerkesztettség, ismétlődés, szabadság a részletekben, mint a torna gyakorlatok a testnek, az elmét frissíti a pont centrikus kompozíció látványa. Szükséges és célszerű más kultúrákból átvenni mindazt ami a civilizációs sebeinket hatékonyan gyógyítja. Szükséges és célszerű ismerni és minél gyakrabban átadni magunkat valamilyen alkotó tevékenységnek, hiszen erre a gyögy módra már sokan rátaláltak. Fontosnak, és megismerésre érdemesnek tartom azokat az embereket, akik az adott élet lehetőségeiket nem az anyagi telítődés irányában kívánják kitágítani. Nem látják értelmét még nagyobb gyomorba még több étel tömni, hanem ahogy elődeink is tették hosszú évezedeken keresztül: a túléléshez szükséges energiát nem mások életerejéből merítve nyernek teret az élethez.

Az ilyen alkalmakat mint ez a mai, a kölcsönös kíváncsiság, érdeklődés tartja feszültségben. Aki eljött, várakozással teljes, aki élményt ajándékoz, szintén reményeket táplál, hogy örömet tud okozni a megnyilatkozásával. Mandala a mag dala! Mondta ki Laura, miközben a készülő kiállításról beszélgettünk. Ölemben az egyik itt látható mandalával, kapaszkodtam a képbe mint egy gyorsuló autó kormányába. Az alkalmat én is, Ők is találkozásnak éltük át. Ezennel megnyitom a kiállítást és átnyújtom önöknek e két dervist, ki pörgő táncával egészségünk gyökereit táplálja.